

149300
17.8.62

M.P.

351.00(4):336
Tacht. 2mg.

Bonn, 13 augustus 1962

G E H E I M

9490-2090 GS/2179

V/HG

Bijlage : een

Onderwerp: Onderhoud Adenauer-Spaak.

116987-7475 GS
10341/62

./.

Ik heb de eer Uwer Excellentie hiernevens het eindverslag te doen toekomen van de besprekingen die Haar Belgische ambtgenoot alhier op 26 juli j.l. met de Bondskanselier heeft gevoerd. Veel nieuws bevat het document niet maar het bevestigt op bijna naïef-openhartige wijze de opvatting van Dr Adenauer over Europa, dat voor hem synoniem is met het Europese continent.

Amerika ondersteunt het lidmaatschap van het Verenigd Koninkrijk in de E.E.G. Ergo aanvaardt de Bondskanselier het eveneens. Immers Duitsland staat en valt met Amerika en derhalve is de wil van Washington wet. Ik heb het al vaker bericht: Adenauer weet niet veel van Amerika en nog minder van Engeland maar hij weet wat macht is en waar die zich bevindt. Dit is in het algemeen met het Duitse volk het geval, maar in dit opzicht is de Bondskanselier een Duitser in optima forma, en bovendien is hij een groot politicus.

Het klinkt voor Nederlandse oren verbluffend, dat Dr Adenauer en passant implicite opmerkt dat een politieke unie van de Zes "eine grössere Stosskraft" zou hebben dan een unie met Engeland. Desgevraagd zal de Kanselier uiteraard ontkennen dat hij met het woord "Stosskraft" ook aan militaire macht dacht. Maar Adenauer denkt in machtsverhoudingen, en in zijn gedachten-gang is zijn opvatting juist. Immers een continentaal Europa is sterker zonder Engeland, het Verenigd Koninkrijk is niet continentaal, en derhalve niet Europees, volgens Adenauer dan.

Wij Nederlanders hebben onder Napoleon geleerd wat een Frans Europa betekent en onder Hitler hebben wij ervaren wat een Duits Europa zou kunnen zijn. Het lijkt niet moeilijk te voorspellen dat een Europa onder gezamenlijke Frans-Duitse, en op den duur, Duits-Franse hegemonie, zacht uitgedrukt, niet met onze volks-

Aan Zijne Excellentie
de Heer Minister van
Buitenlandse Zaken
te
's-Gravenhage.

- aard -

aard zou stroken, en naar alle waarschijnlijkheid niet in het belang van ons volk zou zijn.

Er is maar een middel om Dr Adenauer tot rede te brengen. Daarvoor is vereist dat de Amerikaanse Regering op onmiskenbare wijze duidelijk make dat zij niet slechts een economische maar een politieke unie der Zeven wenst. Als dat gebeurt, zal de Kanselier eieren voor zijn geld kiezen, anders zal hij rustig afwachten in de hoop dat zijn goede en grote Franse vriend de toetreding van de Britten tot Europa op vernuftige wijze zal weten te saboteren, zonder met de Zwarte Piet te blijven zitten.

Het is te betreuren dat de heer Spaak het listige spel van Dr Adenauer niet schijnt te doorzien. Ook deze berijdt zijn stokpaarden, zonder te merken dat hij daardoor in feite achter het strijdros van Adenauer aandraaft.

DE AMBASSADEUR,